

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201783
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121201783.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobkyne E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX G., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému R Q. D., so sídlom K. L. XA, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov - trovy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 15Csp/35/2021-83 zo dňa 23. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok v napadnutom výroku IV. tak, že žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, je bezúročný a bezpoplatkový .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 369 ods. 1, 2, 3, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods. 2, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa a G. J.. uzatvorili dňa XX.XX.XXXX X. o úvere dostupná pôžička s výškou úveru 3.500,- Eur, kde v bode č. 1 bolo uvedené označenie dlžníka a jeho čistý príjem a príjem domácnosti. Listom zo dňa 05.12.2018 bolo žalobkyni oznámenie postúpenie pohľadávok na žalovaného. Z aktuálneho stavu úveru z 28.09.2008 vyplýva, že k tomuto dňu veriteľ eviduje výšku úveru

3.500,- Eur, z toho vyčerpaná časť 3.500,- Eur, z toho splatených 1.171,12 Eur a celková istina: 2.328,88 Eur. Veriteľ evidoval nezaplatené splátky vo výške 4.308,33 Eur, zároveň z tohto prehľadu vyplýva, že veriteľ 13.04.2015 zosplatnil úver so zostatkom 2.103,20 Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným možno považovať za spotrebiteľský právny vzťah. Predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ani údaj o druhu spotrebiteľského úveru, preto sa predmetný úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobkyňa sa v konaní domáhala aj primeraného finančného zadosťučinenia. V tejto právnej veci sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a mala v konaní úspech. Je teda naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. S poukazom na list zo dňa 05.12.2018 bola žalobkyňa uvedená do neistého právneho postavenia, nakoľko žalovaný od nej žiadal zaplatiť dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v plnej sume vrátane úrokov a poplatkov, pričom ju aj varoval pred nákladmi súdneho konania, a to napriek tomu že musel vedieť, že predmetný úver bezúročný a bez poplatkový a osobitne, že v súdnom konaní bude považovaný za premlčaný, nakoľko spotrebiteľských právnych veciach má súd povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie dlhu. Žalobkyňa bola tak nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, za primerané vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je považoval finančné zadosťučinenie vo výške 100,- Eur. Osobitne prihliadol na to, že žalovaný ako veriteľ sám neinicioval vymáhanie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy voči žalobkyni, a to nijakým spôsobom a listom zo dňa 05.12.2018 v zmysle jeho obsahu reagoval na žiadosť samotnej žalobkyne. Osobitne významné je aj časové hľadisko, kedy možno konštatovať že žalobkyňa v tomto prípade nebola pod tlakom žiadneho dlhého súdneho konania iniciovaného žalovaným. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Nakoľko si žalobkyňa v konaní uplatnila nárok vo výške 2.212,24 Eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s poukazom na princíp primeranosti.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobkyňa bola úspešná v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku IV. rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Mal za to, že odôvodnenie súdu nie je v súlade s výrokom, čo spôsobuje zmatečnosť rozhodnutia. Poukázal na to, že výrokom III. súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ale vo výroku IV. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom v odôvodnení uvádza, že bola plne úspešná. Následne uviedol, že pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobkyňa bola úspešná v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na uvedené má za to, že súd nesprávne určil výšku trov konania v rozsahu 100%, keď neuviedol „len z prisúdenej istiny“, čím spôsobil rozpor výroku rozsudku s odôvodnením rozsudku. Žiadal, aby súd zmenil prvoinštančné rozhodnutie vo výroku IV. tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), vzhľadom na podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Zásada úspechu vo veci (§ 255 C.s.p.) je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku (ku tomu pozri napr. KS TT, sp. zn. 10Co/191/2017, KS PO, sp. zn. 12Co/53/2018, 12CoCsp/8/2021 a Veľký komentár CSP, C.H.Beck, str. 926).

11. Súd prvej inštancie síce správne priznal žalobkyni plnú náhradu trov prvoinštančného konania vychádzajúc z toho, že jej výška výlučne závisela od jeho úvahy, no vo výroku opomenul uviesť, že táto plná náhrada patrí žalobkyni iba z prisúdenej sumy. Odvolací súd preto postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v IV. výroku o trovách konania tak, ako je to uvedené v I. výroku tohto rozhodnutia.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalobkyni v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).